

ANALIZA LUNII

NR. 14 | MAI 2025

**CENTRUL PENTRU STUDIUL DEZVOLTĂRII
INTERNAȚIONALE ȘI MIGRAȚIEI**

CENTRE FOR THE STUDY OF INTERNATIONAL DEVELOPMENT AND MIGRATION

Storytelling: integrarea migranților din Europa de Est în Statele Unite ale Americii. Un studiu de caz pentru migranții români ante și post-1989

Maria TOMA

Introducere

Statele Unite ale Americii au avut reputația de a fi construite pe contribuțiile a milioane de imigranți care au sosit și s-au stabilit în acea parte a lumii ce se presupunea a fi un tărâm al laptelui și mierii, un loc al tuturor posibilităților. Faptul că această realitate s-a concretizat sau nu pentru locuitorii săi este irelevant pentru ceea ce poate fi comparat cu o „tehnică de marketing” extrem de eficientă care a făcut SUA să devină una dintre cele mai atractive destinații pentru migranții aflați în căutarea unei vieți mai bune, în căutarea așa-numitului Vis American.

Acest studiu de caz are ca scop explorarea realităților vieții de zi cu zi ale imigranților din SUA. Studiul s-a concentrat pe experiențele est-europenilor, cu un accent foarte specific pe românii care au obținut și cetățenia americană și care acum s-au adaptat complet stilului de viață american. Pentru cetățenii români, posibilitatea de a emigra a fost influențată semnificativ de căderea Cortinei de Fier în 1989 și de prăbușirea regimului socialist condus de Ceaușescu în același an. Studiul de față va fi axat pe metode cantitative și calitative. Au fost colectate date relevante despre experiențele emigranților români care au reușit să ajungă în SUA înainte și după 1989 și care au obținut, de asemenea, cetățenia americană. Adaptarea acestora a fost principalul obiectiv al cercetării, însă, pe parcursul interviurilor, au rezultat și informații relevante despre experiențele lor de migrație, pe care am considerat necesar să le explorez mai departe.

Evoluția politicilor de imigrare în SUA

În prezent, Biroul de Recensământ al Statelor Unite estimează numărul persoanelor care alcătuiesc populația născută în afara țării la aproximativ 47 de milioane de indivizi (United States Census Bureau 2023). Majoritatea acestora au intrat în Statele Unite ale Americii înainte de anul 2000 (aproximativ 21 de milioane). Numărul cel mai scăzut de imigranți a fost

înregistrat în deceniul care a urmat începutului noului mileniu, urmat de o ușoară creștere a acestor date statistice după 2010, ceea ce evidențiază tendințele migranților nu doar de a alege, ci și de a reuși să intre și să trăiască în SUA. Aceste estimări confirmă transformările mecanismului de acceptare formală a imigranților în Statele Unite. Nu doar că numărul imigranților a scăzut semnificativ – în special în deceniul de după atacurile teroriste din 11 septembrie – dar și ratele de naturalizare ale noilor veniți în SUA sunt în scădere. Dacă aproape trei sferturi dintre străinii care s-au stabilit în SUA au obținut cetățenia înainte de anul 2000, situația actuală arată exact opusul. Procentele s-au inversat complet.

„Statele Unite sunt una dintre puținele țări dezvoltate din lume care nu controlează eficient imigrația” (Harrison, 1992). Aceasta este o afirmație chiar de la începutul unui articol din 1992, preocupat de sistematizarea imigrației americane la acel moment. Harrison o citează pe Emma Lazarus, spunând că acest principiu a stat la baza fenomenului „migrației către SUA”: „Dați-mi pe cei obosiți, pe cei săraci, pe masele îngrămădite ce tânjesc după libertate” (Harrison, 1992). Aceste cuvinte au fost rostite cu aproape un secol înainte de publicarea articolului. La momentul publicării lucrării lui Harrison, populația SUA se mărise de cinci ori. Războaiele Mondiale și consecințele acestora au transformat SUA într-o destinație principală pentru migranții europeni care încercau să fugă din fostele zone de conflict. „Țara celor liberi” părea deosebit de atrăgătoare și pentru cetățenii regimurilor comuniste din Europa de Est și Centrală. Deși părea mai ușor să intri în SUA înainte de 2001, datorită unei politici mai puțin restrictive, mulți dintre cei născuți în afara granițelor americane s-au confruntat cu dificultăți în ceea ce privește acceptarea din partea populației generale. Rapoartele arată că o cincime dintre beneficiarii de ajutoare sociale din California, la sfârșitul anilor '80, erau non-cetățeni (Harrison, 1992), un fapt care nu era privit favorabil de opinia publică.

Ne vom concentra asupra condițiilor pe care imigranții din anii '80 și 2000 trebuiau să le îndeplinească pentru a putea intra în Statele Unite. Motivul este legat de situațiile respondenților mei, care se încadrează în una dintre aceste două categorii.

În anii 1980, mai exact în 1986, a fost adoptată Legea privind Reforma și Controlul Imigrației (Immigration Reform and Control Act – IRCA), prima formă de legislație formală menită să reducă numărul de imigranți. IRCA a consolidat granițele și a creat programe specifice pentru legalizare, impunând sancțiuni angajatorilor, exercitând astfel presiuni asupra pieței

muncii pentru a aduce lucrători legal în SUA. Această lege a fost impusă în principal pentru a controla fluxurile mari de imigranți mexicanii și sud-americiani care treceau ilegal granița. Aceasta a afectat și condițiile pieței muncii, făcând angajatorii mai reticenți în a angaja lucrători migranți, în special pe cei veniți de la granița sudică (Donato, Durand, & Massey, 1992). În anii 1990, s-a înregistrat cel mai mare aflux de imigranți din istoria Statelor Unite ale Americii. Totuși, este de asemenea consemnat faptul că sărăcia era mult mai probabilă în rândul populației născute în afara SUA în acea perioadă, comparativ cu deceniile anterioare (Briggs, 1996). Acest deceniu a început cu adoptarea Legii Imigrației din 1990 (Immigration Act), care a crescut numărul de vize acordate cu aproape 100.000 față de ceea ce permitea legea anterioară. Imigrația bazată pe familie este de asemenea văzută ca având reglementări mai permissive, la fel și obținerea vizelor de către non-imigranți/vizitatori simpli. (Leiden & Neal, 1990)

La începutul anilor 2000, a avut loc un eveniment care a schimbat cursul istoriei, iar politica de imigrație americană s-a transformat complet. Atacurile teroriste din 11 septembrie au devenit factorul definitoriu pentru acceptarea imigranților pe teritoriul Statelor Unite, accentul fiind pus pe prevenirea posibilității repetării unui astfel de atac. Statele Unite erau brusc în război cu un inamic fără stat. Războiul împotriva terorii a generat ură între granițele SUA, o populație brusc înfricoșată și marcată de ceea ce unii au numit produsul lipsei de imaginație din partea autorităților americane (Zegart, 2007). A fost înființat Departamentul pentru Securitate Internă (Department of Homeland Security), iar aplicarea legilor privind imigrația și securitatea frontierelor a devenit o prioritate (Mittelstadt, 2011). Viziunea asupra migrației s-a schimbat radical – de la o chestiune cu implicații economice la una cu implicații majore în domeniul securității naționale.

„În ceea ce privește politica de migrație și granițe, preferința clară a politicii de a răspunde amenințărilor la adresa securității interne este una de închidere și restricție. Întrucât mobilitatea umană servește drept vector pentru răspândirea terorismului global și proliferarea agenților teroriști, strategia „sigură” este cea care elimină (sau cel puțin reduce) o astfel de mișcare. Cu alte cuvinte, statele ar trebui să fie mai puțin dispuse să „riște migrația” (Rudolph, 2017)

Odată ce Uniunea Sovietică nu a mai fost o amenințare la adresa securității SUA, nu mai era necesară limitarea accesului la acest „melting pot” care deja se formase. Totuși, 9/11 a determinat impunerea unor restricții și precauții care au făcut ca măsurile de apărare luate în timpul Războiului

Rece să pară minore în comparație cu defensiva în care a intrat SUA pentru a preveni alte astfel de dezastre (Rudolph, 2017).

A fost o traumă comună asupra populației americane, o frică de neimaginat, deoarece atacul a avut loc în interiorul granițelor a ceea ce părea a fi tărâmul visurilor, al libertății și siguranței. Cel mai șocant aspect al atacului a fost că a venit din interior. Teroriștii erau ascunși la vedere, dețineau chiar și conturi bancare în SUA, iar acum se știe că FBI-ul avea suficiente informații pentru a preveni atacurile (Zegart, 2007). Imigranții au fost priviți de acum nu doar ca hoți de locuri de muncă și oportunități economice, ci și ca amenințări reale la adresa securității.

Profilul Imigrantului Român

Se pare că există un oarecare dezinteres în ceea ce privește tiparele de imigrație și, în general, profilul imigranților din Europa de Est. „Lipsa de informații privind imigranții din Europa de Est este regretabilă deoarece acest tip de cunoaștere este necesar pentru dezvoltarea unor programe și politici de sprijin cultural sensibil, menite să îi ajute să se adapteze cu succes la noua societate” (Robila, 2007). Atunci când vorbim despre un profil al imigrantului, se poate pune accent pe câteva aspecte relevante în ceea ce privește potențiala integrare în comunitatea gazdă: (a) cunoașterea și capacitățile lingvistice – întrucât limba reprezintă un aspect esențial în adaptarea la noile societăți; (b) proveniența socio-economică are efecte semnificative asupra adaptării – posibilitățile de a susține un anumit nivel de cheltuieli de trai, de a acoperi costurile legate de sănătate și educație; (c) nivelul de educație la sosirea în statul gazdă – acest factor având potențialul de a influența primele două (Robila, 2007).

Datele din anii 2000 arată că imigranții români erau pe locul trei în ceea ce privește nivelul de educație dintre imigranții est-europeni din SUA. Rezultatele lui Robila indică, de asemenea, că românii nu vorbeau limba engleză acasă la fel de mult ca alți imigranți est-europeni, iar gospodăriile românești nu se aflau printre cele mai bine plătite din această categorie de imigranți. Cu toate acestea, ele se aflau totuși în prima jumătate a celor 17 state de origine ale migrației luate în considerare. Deși par a fi mulți români care sunt acum imigranți în SUA și care au venituri satisfăcătoare, această origine națională pare să se situeze și în jumătatea superioară a clasamentului gospodăriilor care trăiesc sub pragul sărăciei.

Așa cum a fost menționat anterior, un bun indicator al posibilităților de succes financiar în statul gazdă pare a fi nivelul socio-economic de

proveniență. Statele baltice, conform cercetării lui Robila (2007), aveau cele mai bune niveluri de venit și erau cele mai dezvoltate dintre fostele state sovietice, iar prin urmare, păreau să fi „trimis” imigranți cu șanse mai mari de succes financiar în SUA.

Un alt aspect care trebuie luat în considerare este procesul de aculturație. Imigranții se mută într-o cultură complet diferită față de cea din care provin, ceea ce înseamnă că există patru posibilități principale de a-și desfășura viața (cultural) în statul gazdă, procesul fiind numit aculturație: separarea, în care evită cultura gazdă; marginalizarea, în care se distanțează atât de cultura de origine, cât și de cea nouă; integrarea, care presupune asumarea ambelor culturi; și asimilarea, care implică renunțarea la cultura de origine în favoarea celei adoptate.

Românii tind să aibă percepții colectiviste asupra societății, ceea ce înseamnă că prezența unei comunități poate reduce dificultățile legate de procesul de aculturație și poate conduce mai degrabă către o cale de tip asimilare. Comunitatea nu include neapărat doar alți imigranți români, ci poate însemna și alți est-europeni sau spanioli (Markley & Lepadatu, 2015). Limba și aspectele culturale comune sunt un foarte bun „agent de legătură”.

Metodologie

Una dintre primele întrebări formulate pe această temă a fost legată de procesul general de integrare în țara gazdă a foștilor migranți, care urmau să devină cetățeni naturalizați ai statului de destinație. Cum a decurs acest proces și ce fel de experiențe au întâmpinat pe parcursul traiectoriei lor? A fost evitată catalogarea experiențelor persoanelor intervievate ca fiind „dificultăți”, deoarece a fost dezirabilă evitarea oricărei forme de părtinire în cercetare, presupunând din start că acești oameni au trecut doar prin greutăți în timp ce se adaptau unei culturi complet noi. Totuși, Interviuul a urmărit și surprinderea unor posibile șocuri culturale care ar fi putut apărea în timpul experienței lor. Acest subiect a reprezentat o parte semnificativă a dialogului.

Termenul de imigrant va fi utilizat pentru a descrie persoanele născute în afara Statelor Unite care locuiesc în prezent pe teritoriul acestui stat. Imigranții pot alege să își mențină acest statut legal (fără să obțină sau să dorească obținerea cetățeniei) sau pot prefera să devină cetățeni naturalizați. Naturalizarea corespunde intenției de a se implica formal în situația politică a țării de reședință, acceptând și asumând în mod oficial cultura noii lor națiuni. Intențiile din spatele acestui proces includ și obținerea

beneficiilor de care se bucură cetățenii. S-ar putea spune că decizia de a deveni cetățean naturalizat „arată un angajament ideologic care depășește intenția de a trăi și munci în Statele Unite doar pentru bani” (Gjelten, 2015, p. 403).

Consider de asemenea că merită menționată natura multidisciplinară a acestei discuții. Deși abordarea propusă este una antropologică, migrația ca subiect general este foarte vastă și de obicei implică informații din diverse științe sociale (Horevitz, 2009). Există informații generale care pot fi atribuite științelor politice sau teoriilor generale despre migrație și imigrație. Cu toate acestea, perspectiva pe care o voi avea în analiza acestor informații se va concentra asupra aspectului uman al procesului de naturalizare și al adaptării noilor cetățeni americani la noua lor națiune și cultură.

Acest studiu de caz s-a concentrat pe un eșantion redus (doi respondenți intervievați). S-ar putea argumenta că eșantionul este prea mic pentru a permite o abordare generalizatoare în discutarea rezultatelor studiului. Prin urmare, au fost evitate afirmațiile generalizatoare bazate exclusiv pe răspunsurile participanților intervievați, cu excepția cazurilor în care există cercetări suplimentare care confirmă eventualele ipoteze. Acest model va fi vizibil în discuția despre interviuri. Interviurile s-au desfășurat într-un mod mai informal, după ce a fost prezentat un cadru teoretic de bază. Poveștile relatate de respondenți par să reflecte elemente întâlnite în literatura academică citată.

Interviurile au fost realizate online, prin videoconferință, la începutul lunii ianuarie 2025. Deși a fost redactată o grilă pentru aceste discuții, am considerat necesar să mențin un flux conversațional natural și să creez un spațiu suficient de confortabil pentru respondenți, astfel încât aceștia să poată rememora și să aibă motivația necesară pentru a-și împărtăși experiențele cu un filtru cât mai redus. Prin urmare, întrebările au devenit semi-structurate, permițând aprofundarea și întrebări suplimentare acolo unde informațiile nu aveau suport suficient sau claritate. Scopul principal al interviurilor a fost acela de a descoperi, nu de a confirma ipoteze formulate anterior, fie ele chiar și subconștiente.

Grila de interviu a vizat obținerea de date privind întregul proces de obținere a cetățeniei americane. Unul dintre respondenți a fost un bărbat în vârstă de peste 70 de ani, care a ajuns în Țara Tuturor Posibilităților în anii 1980. În acest caz particular, întrebările au fost extinse și asupra procesului de plecare din România înainte de căderea regimului comunist, mai ales având în vedere

că anii '80 sunt cunoscuți pentru condițiile de trai precare. Al doilea interviu pe care l-am realizat a fost cu o femeie de aproximativ 40 de ani, care s-a mutat în SUA la începutul anilor 2000. În cazul ei, accentul a căzut asupra procesului de integrare după un eveniment atât de dramatic și de impact la nivel societal cum a fost atacul terorist din 11 septembrie 2001.

Având în vedere tema acestui studiu, eșantionul ideal ar putea fi considerat aparent omogen: imigranți români în Statele Unite ale Americii care au obținut cetățenia americană. Pentru generalizare, un număr mai mare de respondenți ar fi reprezentat probabil o dimensiune mai adecvată a eșantionului. În funcție de opiniile diferiților cercetători, un număr cuprins între 10 și chiar 40 de participanți ar fi fost mult mai potrivit pentru rezultate relevante. Cu toate acestea, chiar și cazurile individuale pot „oferi indicații fiabile asupra direcțiilor în care cercetarea viitoare poate merge” (Boddy, 2016).

Expunerea elementelor de mai sus are scopul de a stabili o bază teoretică pentru informațiile pe care obținute prin realizarea interviurilor pentru această lucrare. Următoarea secțiune, care va prezenta datele rezultate din interviuri, ar trebui să fie percepută mai degrabă ca o parte în care, prin relatarea experiențelor acestor persoane, putem observa tendințele studiate și implicațiile acestora în cadrul teoretic prezentat anterior. Interviurile au fost realizate cu doi români, în prezent cetățeni americani naturalizați.

În cele ce urmează, vor fi folosite inițialele prenumelor pentru a face referire la cei doi respondenți. Raționamentul din spatele acestei alegeri este dorința ca accentul să cadă exclusiv pe povestea lor, pe experiențele trăite și pe parcursul lor de integrare, fără ca numele lor să distragă atenția de la esența relatărilor.

Cazul lui M

M este un bărbat român în vârstă de peste 70 de ani, care locuiește în prezent în Miami, Florida. El și-a împărtășit povestea despre cum a părăsit România comunistă la începutul anilor '80 și a ajuns în Statele Unite de unul singur. Deși este cetățean român, fundalul său etnic și cultural este mai complex: tatăl său avea origini maghiare, dar era cetățean român, iar mama sa avea origini italiene și evreiești. M s-a născut și a crescut în România, într-o familie numeroasă dintr-o zonă rurală apropiată de Timișoara. Până în momentul plecării, era complet adaptat vieții în România rurală comunistă. El a descris această perioadă ca fiind una grea, chiar dacă

erau aproape de un centru urban. A trăit o experiență tipică unei familii nevoiașe într-un stat socialist.

Un avantaj major a fost faptul că, datorită originii mamei sale, avea și cetățenie italiană, ceea ce s-a dovedit a fi esențial în momentul în care a dorit să plece din țară. S-a căsătorit de tânăr și a avut un copil în România. Condițiile de trai nu îl satisfăceau, mai ales după ce a rămas în contact cu rudele din Italia și a aflat despre un alt mod de viață. Era hotărât să fugă și să-și ia familia cu el, dar inițial nu a reușit să obțină azil politic pentru toți membrii familiei. Pașaportul italian l-a ajutat să ajungă în Italia, unde a avut trei opțiuni: să rămână în Italia, să meargă în Canada sau în Statele Unite ale Americii. A aflat că, mergând în SUA, avea șanse mai mari să obțină azil politic pentru familia sa datorită reglementărilor mai permissive privind reunificarea familială. A plecat singur, iar la câteva luni, aproape un an, soția și fiul său l-au urmat în Miami.

Fiind și de origine evreiască, i s-a garantat că va avea sprijin din partea comunității evreiești din SUA, care îi va oferi locuință, un loc de muncă și ajutor în integrare. La sosire, nici el, nici familia sa nu vorbeau limba engleză. Totuși, a menționat că aceasta nu a fost cea mai mare dificultate în procesul de integrare. După mulți ani de muncă și eforturi, a reușit să își deschidă propriul restaurant italian, pe care ulterior l-a transformat într-o franciză. Astăzi este retras din activitate și locuiește liniștit alături de soția sa în Miami. M are o apreciere profundă pentru cultura americană, iar traiectoria sa în procesul de aculturație se încadrează perfect în categoria asimilării. Vorbește fluent română, dar cu accent american, apreciază bucătăria românească, însă a adoptat pe deplin stilul de viață american. Întrebat despre motivul alegerii SUA, a spus că „voia libertate”. A adăugat că a fost ușor dezamăgit când a ajuns pentru prima dată în America – țara care părea a fi idealizată în toate poveștile nu era chiar atât de impunătoare. „Mă așteptam ca toate casele să fie mai mari, mai speciale. Dar erau normale. Unele chiar mici și unele păreau sărace.”, a spus râzând.

Soția sa, L, femeie de origine română 100%, a intervenit și ea în conversație. Ea a spus că procesul ei de integrare a fost diferit față de cel al soțului. În timp ce M a reușit să își creeze o comunitate bazată pe originile sale evreiești și italiene, ea s-a simțit adesea o „outsider”. A povestit o întâmplare în care un client al restaurantului lor italian a fost vizibil surprins de faptul că o persoană care nu era italiană lucra acolo. Reacția aceasta nu a fost singulară, iar ea a resimțit constant acest tip de stereotip.

Cu toate acestea, M și L au adoptat pe deplin stilul de viață american, fără să rupă total legăturile cu cultura de origine. M urmărește în continuare politica din România și chiar a vizitat țara imediat după căderea regimului comunist, însă nu au luat niciodată în considerare ideea de a se întoarce definitiv. Nu se implică în politica românească, deși încă dețin cetățenia română.

Referitor la naturalizare, M a menționat că a fost relativ ușor să obțină cetățenia americană. „Am trăit în SUA câțiva ani după ce am primit azilul politic; după ce am primit Green Card-ul, am putut deveni și cetățeni, dar tot trebuia să treacă ceva timp.” Este conștient că în prezent este mult mai dificil să obții cetățenia americană, iar în opinia sa, după 11 septembrie 2001 s-a simțit o atitudine mult mai rezervată față de imigranți. M se descrie pe sine ca fiind exemplul perfect al imigrantului est-european care a reușit să se adapteze complet la stilul de viață american înainte de 1989 și înainte de 9/11.

Cazul lui R

Următoarea poveste este cea a lui R. R este o femeie de aproximativ 40 de ani care s-a mutat în SUA la începutul anilor 2000. Avea deja două fiice înainte de a emigra. Este căsătorită cu un bărbat originar din fosta Iugoslavia. Provine dintr-o familie cu un statut socio-economic de clasă mijlocie-superioară. A avut oportunitatea de a-și finaliza studiile liceale și superioare în capitala României, după căderea regimului comunist. S-a autodescriș ca fiind „rebelă” și, atunci când a avut șansa de a lucra în Japonia, a profitat. După ce s-a căsătorit, ea și soțul ei s-au mutat în Germania pentru aproape un deceniu, ca urmare a unei promovări a soțului. Promovarea a presupus, în cele din urmă, mutarea la sediul central al companiei, în SUA. Convinși de ideea visului american, au acceptat provocarea.

Similar cu M, dar într-un context mult mai puțin stresant, li s-au oferit locuri de muncă, locuință și o comunitate care i-a primit. Astăzi sunt și ei cetățeni americani naturalizați. Totuși, procesul de integrare a fost foarte diferit față de cel descris de M. Ambii vorbeau engleză la sosirea în SUA, însă societatea americană nu a fost la fel de primitoare.

R se încadrează mai degrabă în ramura integrării a procesului de aculturație, dar cu elemente de izolare. Nu are aceeași atitudine pozitivă față de cultura americană ca M, mai ales în ceea ce privește integrarea imigranților, acceptarea raselor diferite și toleranța generală. „Aș spune că

nu există societate mai rasistă decât cea americană astăzi. Nici măcar nu poți fi doar alb. Copiii mei au fost acuzați că sunt de rase diferite – una dintre fete are tenul mai închis, iar cealaltă este foarte albă. Eu nu sunt foarte albă pentru că am tenul mai închis decât soțul meu, care probabil ar putea fi considerat foarte alb. Toate astea ne-au fost spuse direct.”

R consideră că, tocmai pentru că SUA este un amestec de culturi, lipsa de înțelegere între acestea este inevitabilă. Polarizarea politică prezentă în societatea americană de astăzi este unul dintre motivele pentru care abia așteaptă să se retragă în România. Ea a subliniat că există mai multe „tipuri” de români în SUA, și fără să își dea seama, a descris perfect cele patru tipuri de aculturație.

Ea a manifestat o anumită frustrare față de românii care, în opinia ei, și-au uitat complet originile. Ceea ce M a descris ca fiind o calitate a culturii americane – libertatea de a fi „orice vrei să fii” – R consideră a fi una dintre trăsăturile de neînțeles. A oferit un exemplu: o prietenă româncă, căsătorită cu un american care a devenit preot ortodox. R este de părere că el nu înțelege în profunzime ce înseamnă a fi preot ortodox în contextul cultural românesc, dar „nu-i pasă și o face superficial”.

Similar cu povestea lui L, și R a avut parte de stereotipuri și discriminare. A povestit o întâmplare în care, la o petrecere, a fost acuzată de un fost ofițer militar că este spion, doar pentru că a prins un pahar care cădea înainte să se spargă și pentru că vorbește mai multe limbi străine. La început a crezut că este o glumă, dar a realizat că vorbiseră serios. R crede că familia ei este un caz atipic de imigranți est-europeni, deși cunoaște și alte familii cu experiențe similare. Majoritatea familiilor românești care au fugit din comunism și au ajuns în SUA nu se mai gândesc să se întoarcă. R menține legătura cu politica și cultura românească și vizitează des România pentru a-și vedea prietenii. Totuși, la fel ca M, nu dorește să se implice politic în România din afară, pentru că nu mai este afectată direct.

Concluzii

Prin realizarea acestui interviu au fost vizate răspunsuri pentru trei aspecte principale. În primul rând, ce îi determină pe români să părăsească țara și să ajungă în Statele Unite. De ce Statele Unite? Se pare că aceasta ar putea deveni o destinație motivată de „tehnicele de marketing” foarte atrăgătoare ale SUA (aș încuraja cititorul să ia această expresie cu un praf de sare), ca fiind Țara Libertății sau un melting pot cultural, dar în fiecare caz au existat și circumstanțe externe care au făcut acest lucru posibil. Se pare că mulți

români au ajuns în Statele Unite înainte de prăbușirea Cortinei de Fier, căutând azil politic. Cei care au migrat după 1989 nu încercau doar să scape din fostul stat sovietic și să ajungă într-o societate bazată pe libertate și prosperitate economică, dar au avut și noroc prin oportunitățile de muncă și loteriile pentru vize. (Markley & Lepadatu, 2015)

În al doilea rând, un alt scop al cercetării a fost aflarea procesului lor de integrare. Având în vedere cadrul teoretic pe care l-am abordat anterior, am dorit să văd dacă limba, background-ul socio-economic și cel educațional au jucat un rol în adaptarea lor. Deși statistic aceste elemente par să aibă o mare relevanță în integrarea imigranților, chiar și a imigranților români, în cele două cazuri particulare pe care studiul le-a vizat îndeaproape, cunoașterea limbii înainte de sosire nu le-a influențat experiențele în mod diferit. De fapt, a avut un efect aproape opus față de ceea ce spun statisticile. În timp ce în unul dintre cazuri persoana nu știa engleza și a decis că Statele Unite erau totuși cea mai bună opțiune pentru ea, în celălalt caz persoana avea deja cunoștințe de limba engleză și totuși își dorește să ajungă cât mai repede în țara de origine, chiar și după naturalizare. Același lucru se poate spune despre background-ul educațional și cel socio-economic.

În al treilea rând, a fost abordată conexiunea lor cu țara de origine. Niciunul dintre cazuri nu a pierdut contactul cu cultura, limba și tradițiile din țara de origine. Amândoi au manifestat interes față de situația din România, dar fără a se implica direct în viața politică.

Prezenta cercetare este relevantă pentru a determina obiceiurile culturale, funcționarea și existența unui grup destul de numeros de oameni, care nu pare să fi atras prea mult interes din partea comunității academice până acum. Constituie un punct de plecare bun pentru cercetări viitoare și un posibil stimulent pentru a hrăni curiozitățile legate de această categorie specifică de emigranți români. În timpul revizuirii literaturii, a fost observabil că majoritatea datelor sunt obținute prin muncă statistică și măsurători cantitative. Totuși, cred că printr-o metodologie calitativă se poate ajunge la un rezultat mai bun în înțelegerea oricărui fenomen studiat, în special a celor referitoare la migranți și procesele lor de gândire subiacente.

Bibliografie

- Boddy, C. R. (2016). Sample size for qualitative research. *Qualitative Market Research: An International Journal*, 19(4), 426-432.
- Briggs, V. M. (1996). Immigration Policy and the U.S. Economy: An Institutional Perspective. *Journal of Economic Issues*, 30(2), 370-389.

- Donato, K. M., Durand, J., & Massey, D. S. (1992). Changing conditions in the US labor market Effects of the Immigration Reform and Control Act of 1986. *Population Research and Policy Review*, 93-115.
- Gjeltén, T. (2015). *A Nation of Nations A Great american Immigration Story*. New York: Simon & Schuster.
- Harrison, L. E. (1992). America and Its Immigrants. *The National Interest*, 37-46.
- Horevitz, E. (2009). Understanding the Anthropology of Immigration and Migration. *Journal of Human Behavior in the Social Environment*, 19(6), 745-758.
- Leiden, W. R., & Neal, D. L. (1990). Highlights of the U.S. Immigration Act of 1990. *Fordham International Law Journal*, 14(1), 328-340.
- Markley, E., & Lepadatu, D. (2015). The Romanian American Dream: Permanent Migration, Identity and Integration of Romanian Immigrants in the United States. *Sociologie Romaneasca*, 13(1).
- Mittelstadt, M. S. (2011). Through the prism of national security: Major immigration policy and program changes in the decade since 9/11. *Migration Policy Institute*, 2, 1-17.
- Robila, M. (2007). Eastern European immigrants in the United States: A socio-demographic profile. *The Social Science Journal*, 113-125.
- Rudolph, C. (2017). National Security and Immigration in the United States after 9/11. *The Center for Comparative Immigration Studies University of California, San Diego*. Retrieved from <https://escholarship.org/uc/item/8rq8k6nd>
- United States Census Bureau. (2023). *Selected Characteristics of the Foreign-Born Population by Period of Entry Into the United States*. Retrieved from <https://data.census.gov/>:
<https://data.census.gov/table/ACSST1Y2023.S0502?q=immigrant&g=010XX00US>
- Zegart, A. (2007). 9/11 and the FBI: The organizational roots of failure. *Intelligence and National Security*, 22(2), 165-184. Retrieved from https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/02684520701415123?casa_token=vq6iyQ-4MzMMAAAA%3AWPcrJN3woiVVP6zQ-R8s4koS6LKilnQe4po6DtQ6b_cLqME0KM2yu0X0r9SkkiZNhrIRCUGR4Ylhw